

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Skærsommer

Citation: Michaëlis, Sophus: "Digte", i Michaëlis, Sophus: *Digte*, 1889, s. 43. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_01-shoot-idm140296403766832/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Saa vide som Solguld over Jorden spredes,
spirer et Flor af Markens Blomster mange
med vældende Duft, der stiger som sagte Sange
og milde hviskende Bønner, der bange bedes.

Der ofres tusend Hekatomber som Røgelsebud,
der rygende stiger mod Solen, den mægtige Fader,
og et takkende Smil hver Menneskemund forlader
og bæres mod ham, den luestraalende Gud.

* * *

Jeg vælger Plads bag Grottens vaade Stene.
Foroven vipper Birkenes Buegrene.
De tegner paa den sollyse Vej deres Skyggeranker,
der smutter i Leg som mine egne Tanker.

Der er ej anden Travlhed end den vævre
Korsedderkops, der spinder sine Traade
fra Sten til Sten, saa silkeglintende vaade;
under dens vimse Løb de gyngte og bævre.

Paa Plænen blusser de blandede Bedes Flor,
de tyrkiske Roser højest blandt alle gløde.
Der daler et Blad fra Valmuens purpurrøde
krøllede Silkeblomst ned mod den muldsorte Jord.